

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 9.4.2019 г.
COM(2019) 224 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Оценка за 2018 г. на напредъка на държавите членки по националните цели за енергийна ефективност за 2020 г. и по прилагането на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност, съгласно член 24, параграф 3 от същата директива

1. Въведение

През декември 2018 г. Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз приеха преработената Директива относно енергийната ефективност (ДЕЕ)¹. Целта за енергийна ефективност до 2030 г., установена с преработената ДЕЕ, е най-малко 32,5 %². В директивата също така е предвидена възможност за преразглеждането на тази цел във възходяща посока, с което се увеличава равнището на амбиция в сравнение с усилията, необходими за постигане на целите за 2020 г. Енергийната ефективност е важен фактор за постигането на целите в областта на климата за 2020 г. и 2030 г. и също така основен градивен елемент на предложението на Комисията относно „Европейска стратегическа дългосрочна визия за просперираща, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика“³, представено през ноември 2018 г.

В тази връзка е важно целите за 2020 г. в областта на енергийната ефективност да бъдат постигнати с мерки, които могат да осигуряват икономии на енергия и през следващото десетилетие.

В настоящия доклад е представен актуален анализ на напредъка, постигнат до 2017 г., към изпълнението на целта от 20 % преди 2020 г.⁴ Като основен източник на данни са използвани официалните европейски статистически данни относно енергетиката, изпратени на Евростат до януари 2019 г. от държавите членки. Настоящият доклад се основава на Доклада за напредъка в областта на енергийната ефективност за 2017 г.⁵, на годишните доклади за 2018 г., представени от държавите членки, и на допълнителен анализ, извършен през 2018 г. С цел да бъдат разбрани по-добре факторите, обуславящи последните тенденции в областта на енергетиката, е използван декомпозиционен анализ, разработен от Съвместния изследователски център (JRC)⁶ и проекта Odyssee-Mure⁷.

Основните констатации са, както следва:

- След постепенно намаляване между 2007 г. и 2014 г., енергопотреблението отбелязва увеличение през периода 2014—2017 г.
- През 2017 г. първичното енергопотребление нараства с 0,9 % в сравнение с 2016 г. Крайното енергопотребление нараства с 1,1 % през 2017 г. Понастоящем и двата показателя са малко над зададената траектория към целта за 2020 г.

¹ Директива 2018/2002/ЕС.

² Целта от 32,5 % за 2030 г. представлява крайно енергопотребление от 956 млн. тона нефтен еквивалент (Mtoe) и/или първично енергопотребление от 1273 Mtoe в ЕС-28.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ Целта за 2020 г. включва намаляване на крайното енергопотребление на ЕС-28 до по-малко от 1086 Mtoe и на първичното му енергопотребление до по-малко от 1483 Mtoe.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M. и Román Collado, R. (2019), *Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis 2015–2016* („Оценка на напредъка към целите на ЕС за ефективността посредством декомпозиционен анализ на индексите за периода 2015—2016 г.“), Научен и политически доклад на Съвместния изследователски център.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

- Промените в атмосферните условия⁸ са една от основните причини за колебанията в енергопотреблението през последните години. След корекция за атмосферните условия, данните за енергопотреблението са по-стабилни, но също показват възстановяване на възходящата тенденция след 2014 г. (фигура 1).
- Нарастването на икономическата активност продължава да води до увеличаване на енергопотреблението. Икономите на енергия спомагат за компенсирането на влиянието на това увеличение, като водят до постепенно подобряване на енергийната интензивност. През последните години обаче нивото им не е достатъчно високо, за да компенсира влиянието на растежа на икономическата активност, което вероятно се дължи и на изоставането на някои държави членки в прилагането на политиките за енергийна ефективност.
- Оценката на последните национални планове за действие за енергийна ефективност (НПДДЕ) и годишните доклади за 2018 г. показва недвусмислено, че взети заедно, държавите членки отбелязват добър напредък към реализирането на икономите на енергия съгласно член 7 от ДДЕ. Някои държави членки обаче изостават и е възможно да не изпълнят своите задължения по отношение на кумулативния размер на икономите за периода 2014—2020 г.

Ако тенденцията за увеличаване на енергопотреблението, наблюдавана след 2014 г., продължи през следващите години, възможно е постигането на целите за 2020 г. по отношение както на първичното, така и на крайното енергопотребление, да бъде изложено на риск. Ето защо е необходимо да бъдат допълнително увеличени усилията за реализиране на икономии на енергия в краткосрочен план.

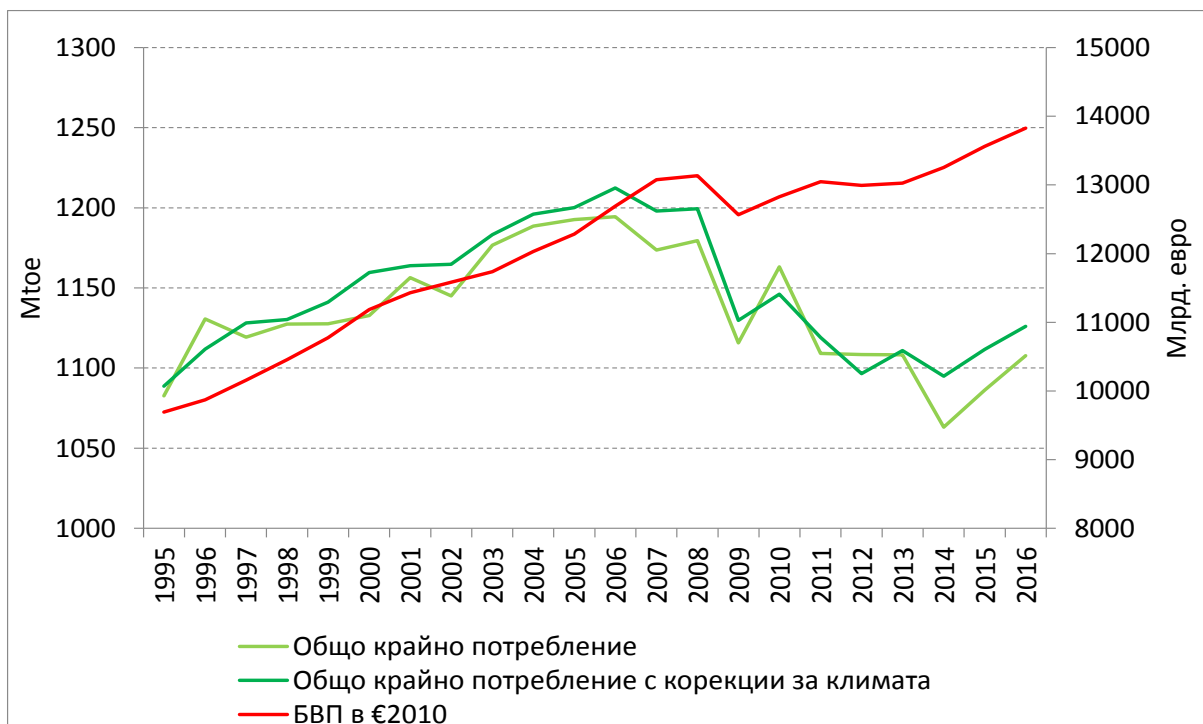
С цел по-добро оценяване на тенденцията за увеличаване на енергопотреблението и за определяне на възможните бъдещи посоки за действие, през юли 2018 г. Европейската комисия създаде специализирана работна група по мобилизиране на усилията за постигане на целите на ЕС за енергийна ефективност за 2020 г.⁹ Към настоящия момент специализираната работна група подчертава по-конкретно необходимостта от по-добро мобилизиране на финансирането, от увеличаване на мащаба и степента на санирането на сгради и от гарантиране на спазването на минималните стандарти за енергийните характеристики.

Фигура 1: БВП и коригирано за атмосферните условия крайно енергопотребление за периода 1995—2016 г.¹⁰

⁸ Изключително топлата зима през 2014 г. доведе до много по-ниски нужди от отопление през въпросната година. Зимните температури през 2015, 2016 и 2017 г. бяха по-близки до средната климатична стойност (но все още под дългосрочната средна стойност), което доведе до увеличение на нуждите от отопление, както и на енергопотреблението в жилищния сектор и в сектора на услугите.

⁹ Европейска комисия (2019), [Report of the work of the Task Force on mobilising efforts to reach the EU Energy efficiency targets for 2020 \(„Доклад за работата на Специализираната работна група по мобилизиране на усилията за постигане на целите на ЕС за енергийна ефективност за 2020 г.“\)](#).

¹⁰ Корекционният коефициент за атмосферните условия е изчислен като дял от отоплителните денградуци (ОДГ) през дадена година спрямо средните ОДГ в периода 1980—2004 г. Този корекционен коефициент е приложен към енергопотреблението за отопление на помещения в жилищния сектор.

Източник: *Odyssee-Mure*

2. Напредък към постигане на целта за енергийна ефективност на ЕС за 2020 г.

Крайното енергопотребление¹¹ в ЕС намалява с 5,9 % — от 1193 Mtoe през 2005 г. на 1122 Mtoe през 2017 г. Това е с 3,3 % над целта за крайното енергопотребление през 2020 г. от 1086 Mtoe. То намалява със среден годишен темп от 0,5 % между 2005 и 2017 г., въпреки че низходящата тенденция е прекъсната през 2015 г., когато крайното енергопотребление започва да нараства отново (през 2017 г. е отбелязано увеличение от 1,1 % спрямо предходната година).

През 2017 г. по-високо енергопотребление се наблюдава основно в транспорта (увеличение от 2,5 % спрямо предходната година) и в промишлеността (увеличение от 1,6 %). Енергопотреблението остава непроменено в сектора на услугите и намалява в жилищния сектор (-0,5 %).

През 2017 г. транспортният сектор има дял от 34 % от крайното енергопотребление, следван от жилищния сектор и сектора на промишлеността (и двата с по 25 %), сектора на услугите (13 %) и други сектори (3 %).

Първичното енергопотребление в ЕС намалява с 9,2 % — от 1720 Mtoe през 2005 г. на 1561 Mtoe през 2017 г. Това е с 5,3 % над целта за 2020 г. от 1483 Mtoe. То намалява със среден годишен темп от 0,8 % между 2005 и 2017 г., но се повишава отново след 2015 г. През 2017 г. е регистрирано увеличение спрямо предходната година с 0,9 %.

¹¹ За наблюдението на напредъка към постигането на европейската цел за енергийна ефективност в периода 2020—2030 г. са използвани показатели от новите енергийни баланси на Евростат.

3. Национални цели

До 2017 г. 17 държави членки успяваха да намалят или задържат нивото на крайно енергопотребление под тяхната хипотетична линейна траектория за постигане на разчетните цели до 2020 г.¹² По отношение обаче на първичното енергопотребление, през 2017 година 15 държави са все още над своите хипотетични линейни траектории.¹³ Като цяло крайното енергопотребление на 17 държави членки (намаление спрямо 2015 г., когато броят им е 18) през 2017 г. е под индикативната им цел за крайно енергопотребление за 2020 г.¹⁴ Само 14 държави членки (намаление спрямо 2015 г., когато броят им е 17) през 2017 г. достигат индикативната си цел за 2020 г. или успяват да задържат своето първично енергопотребление под тази цел.¹⁵

Следва да се отбележи, че за разлика от приносите за 2030 г., не се изисква сборът на националните цели за 2020 г. да е равен на целта на ЕС. В действителност има разлика между сбора на националните цели и целта на ЕС. По отношение на крайното енергопотребление националните индикативни цели съставляват общо 1085 Мтое, т.е. 1 Мтое под целта на ЕС; по отношение на първичното енергопотребление те съставляват общо 1533 Мтое, т.е. 50 Мтое над целта на ЕС.¹⁶

4. Тенденции в енергопотреблението по държави членки

От 2005 г. насам крайното енергопотребление е намаляло във всички държави членки, с изключение на Кипър, Литва, Малта, Австрия и Полша. В сравнение обаче с 2016 г., през 2017 г. крайното енергопотребление нараства в 24 държави членки, като най-големи увеличения са регистрирани в Словакия (+7 %), Малта (+6,7 %) и Полша (+6,5 %). Най-големите намаления са отбелязани в Белгия (-1,2 %), Обединеното кралство (-0,8 %) и Италия (-0,6 %).

От 2005 г. насам първичното енергопотребление намалява във всички държави членки, с изключение на Естония, Кипър и Полша. Държавите с най-голям спад на първичното енергопотребление са Литва (-23,4 %), Гърция (-23,2 %), Обединеното кралство (-20,8 %) и Италия (-17 %). През 2017 г. обаче първичното енергопотребление в 20 държави членки се е увеличило в сравнение с предходната година, като най-голямо е увеличението в Малта (+12,9 %), Румъния (+5,7 %) и Испания (+5,4 %). Естония докладва най-голямото намаление спрямо предходната година (-4,2 %) спрямо 2016 г., следвана от Обединеното кралство (-1,6 %) и Ирландия (-1,4 %).

През тригодишния период от 2014 до 2017 г. низходящата тенденция отбелязва обрат, като крайното енергопотребление спрямо 2014 г. се увеличава във всички държави

¹² С изключение на Белгия, България, Германия, Естония, Франция, Литва, Унгария, Австрия, Полша, Словакия и Швеция.

¹³ С изключение на Белгия, България, Германия, Естония, Ирландия, Франция, Кипър, Унгария, Нидерландия, Австрия, Полша, Португалия и Швеция.

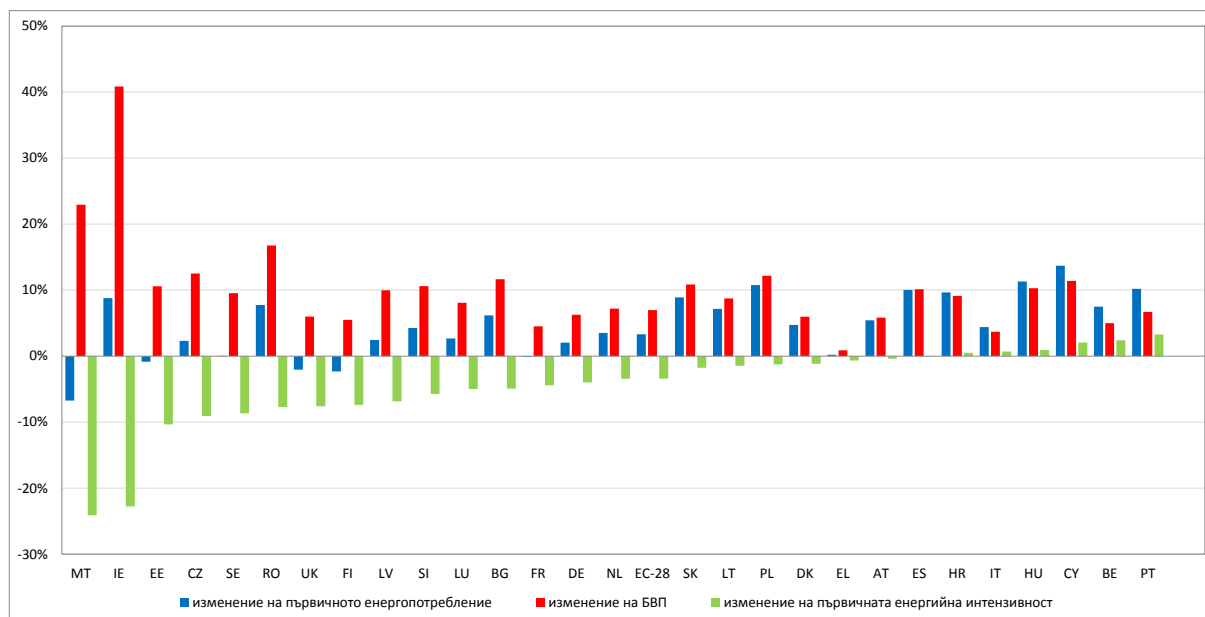
¹⁴ С изключение на Белгия, България, Германия, Естония, Франция, Литва, Унгария, Австрия, Словакия, Швеция, Обединеното кралство.

¹⁵ С изключение на Белгия, България, Кипър, Германия, Франция, Австрия, Нидерландия, Швеция и Обединеното кралство.

¹⁶ Разликата може да е още по-голяма, тъй като равнищата на първичното и на крайното енергопотребление за някои национални цели не са определени по правилната методика.

членки, а първичното енергопотребление — в 23 държави членки¹⁷. Въпреки това, ръстът на първичното енергопотребление през същия период е по-нисък от този на БВП. Това се дължи на намаляването на първичната енергийна интензивност във всички държави членки, с изключение на шест (Белгия, Гърция, Италия, Унгария, Австрия и Португалия).

Фигура 2: Относително изменение на първичното енергопотребление, първичната енергийна интензивност¹⁸ и БВП, 2014—2017 г.

Източник: Евростат

За да се разберат по-добре факторите, обуславящи отбелязаните напоследък увеличения в енергопотреблението, Европейската комисия организира експертна работна среща, на която бяха представени данни за изготвянето на доклад относно движещите сили на последните тенденции в енергопотреблението.¹⁹ Анализът на възможните фактори, оказали влияние върху тенденциите в енергопотреблението след 2014 г., показва наличието на разлики между отделните сектори: основното увеличение на енергопотреблението се наблюдава в сградите (жилищни и обслужващи), въпреки неголям спад през 2017 г., и на следващо място — в транспорта, докато ръстът на енергопотреблението в промишлеността е много нисък. Потреблението при доставките на енергия (производство, пренос и разпределение) е намаляло вследствие на пренасочването към възобновяеми енергийни източници в производството на електроенергия. Докладът потвърждава също така, че причината за увеличението на енергопотреблението в ЕС след 2014 г. не е само една. Увеличението може да се дължи отчасти на добрите икономически показатели в периода след 2014 г., отчасти на ниските цени на нефта и отчасти на по-студените зими на 2015 и 2016 г., като съотношението между тези фактори е различно в отделните сектори.

¹⁷ Следва да се отбележи, че зимата на 2014 г. беше изключително топла, поради което част от ръста на енергопотреблението се дължи на корекция към по-близки до средните зимни температури.

¹⁸ Първично енергопотребление в съотношение с БВП

¹⁹ Samuel Thomas (2018), *Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28 („Движещи сили на последните тенденции в енергопотреблението по сектори в ЕС-28“)*.

Доклад от експертната работна среща по тенденции в енергопотреблението.

През есента на 2018 г. представители на държавите членки проведоха две срещи в рамките на специализирана работна група, създадена от Комисията, за да обсъдят тенденциите към увеличаване на енергопотреблението и набележат възможни решения, за да може ЕС да се върне в посоката за постигане на целите за енергийна ефективност до 2020 г. В доклада за работата, извършена от тази специализирана работна група²⁰, са посочени някои допълнителни причини за ръста на енергопотреблението в национален контекст. Тези причини включват: i) изоставане в изпълнението на политиките за енергийна ефективност; ii) разлика между разчетните икономии на енергия и постигнатите икономии на енергия; iii) недостатъчно отчитане на влиянието на поведенческите фактори, като например „ефект на бумеранга“; iv) липса на финансиране на политиките за енергийна ефективност; както и v) ограничения, свързани с правилата на ЕС за държавната помощ.

По-подробен количествен анализ на различните фактори, обуславящи промените в енергопотреблението, е възможен благодарение на декомпозиционния анализ, извършен от JRC²¹ и Odyssee-Mure²². И двата анализа обаче обхващат данни само до 2016 г.

Основният фактор за спада на първичното енергопотребление е намаляването на крайното потребление на енергия, дължащо се на подобрения на крайната енергийна интензивност (фигура 3). Този фактор допринася за намаляване на първичната енергия с общо 122 Mtoe — количество, което е равно на 7 % от потреблението през 2005 г. Чрез повишаването на ефективността на преобразуване е реализирано намаление от 30 Mtoe през периода 2005—2016 г. Понижаването на загубите при разпределението и потреблението в сектора за преобразуване води до допълнително намаление на първичното енергопотребление с 9,5 Mtoe. Нарастващият дял на енергията от възобновяеми източници, отбелязал ръст от 9 % на 17 %²³ на равнището на ЕС, също е фактор за намаляването на нивата на първично енергопотребление. Нарастващото потребление на електроенергия обаче има ефект на противотежест, поради което общият ефект от ефективността на преобразуването, в размер на -30 Mtoe (равно на -2 % спад в сравнение с първичното енергопотребление през 2005 г.), е твърде умерен.

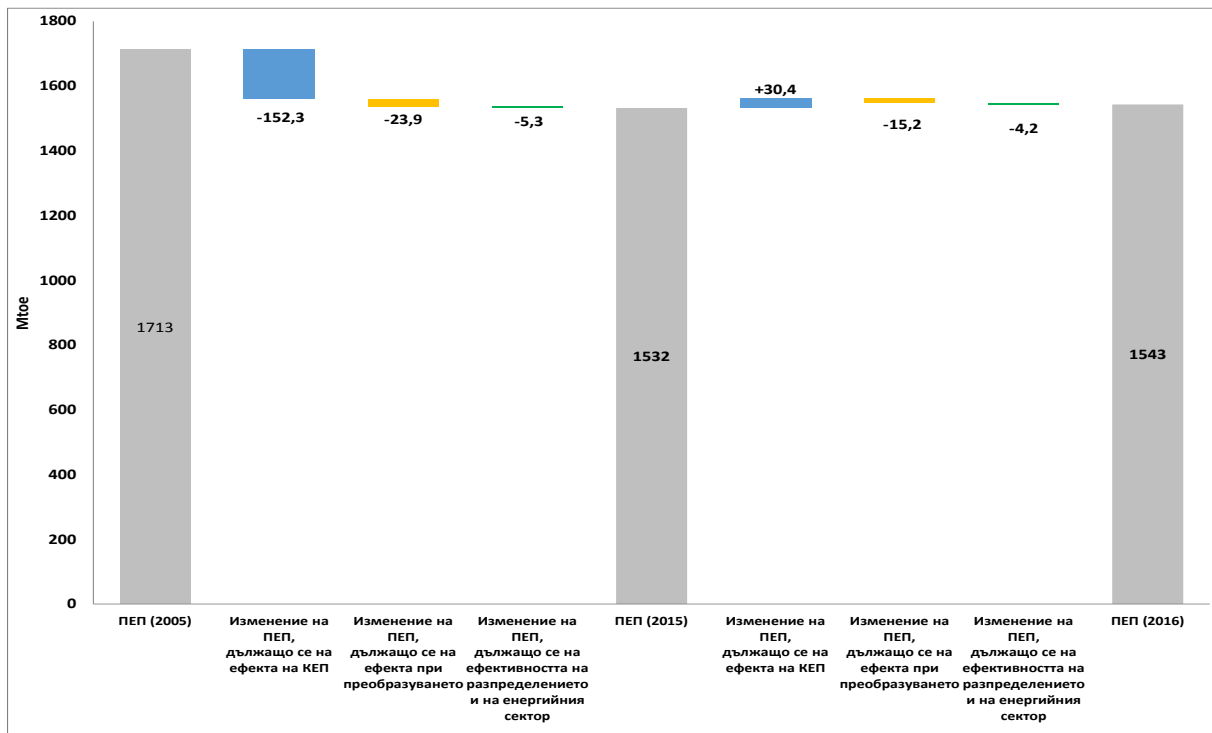
²⁰ Европейска комисия (2019), „Доклад за работата на ...“, цитиран по-горе.

²¹ Economidou, M. и Román Collado, R., цитирани по-горе.

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ Данни от 2016 г.

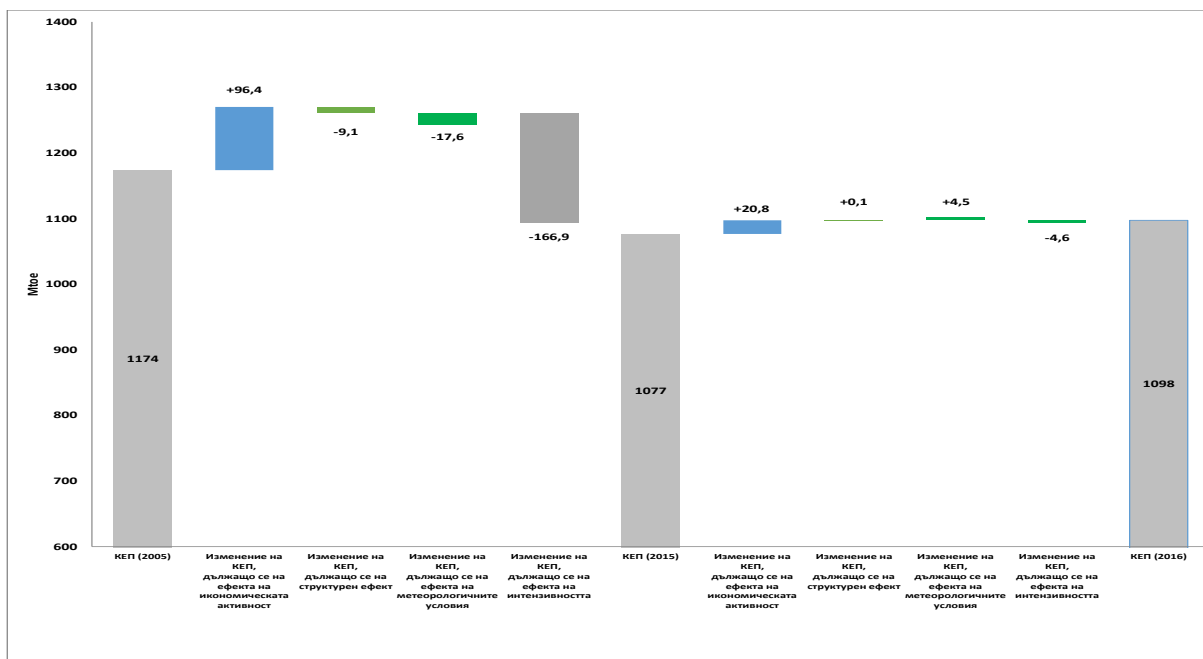
Фигура 3: Разбивка на изменението в първичното енергопотребление (Mtoe) в ЕС-28 през периода 2005—2016 г. чрез използването на адитивния метод „Logarithmic Mean Divisia Index“ (LMDI)

Източник: JRC

Намаляването на крайното енергопотребление се дължи основно на намаляването му в промишлеността (-15 % през 2017 г. в сравнение с 2005 г.) и в жилищния сектор (-9 %). За разлика от тях, в сравнение с 2005 г. енергопотреблението се е увеличило в сектора на услугите (+4 %) и в транспорта (+3 %).

Фигура 4: Разбивка на изменението в крайното енергопотребление (Mtoe) в ЕС-28 през периода 2005—2016 г. чрез използването на адитивния метод „Logarithmic Mean Divisia Index“ (LMDI)

Източник: JRC

Анализът на JRC показва, че както в случая с първичното енергопотребление, спадът в крайното енергопотребление за периода 2005—2016 г. поради подобрения в крайната енергийна интензивност (-171,4 Mtoe) е компенсиран от увеличаване на енергопотреблението в резултат на растежа на икономиката (+117,4 Mtoe). Структурното пренасочване към по-ефективни в енергийно отношение сектори е довело до спад на крайното енергопотребление от 9,1 Mtoe, докато по-топлите зими са довели до намаляване на енергопотреблението с 13,1 Mtoe. В резултат на това в ЕС през периода 2005—2016 г. крайното енергопотребление е спаднало от 1174 на 1098 Mtoe (вж. фигура 4).

През 2015—2016 г. в ЕС е регистрирано увеличение на общото крайно енергопотребление в размер на +20,8 Mtoe. За този кратък период намаляването на интензивността (-4,6 Mtoe) не е достатъчно, за да компенсира ефекта на икономическия растеж (ефектът на икономическата активност възлиза на +20,9 Mtoe) и на по-студените атмосферни условия (+4,5 Mtoe).

Анализът на Odyssee-Mure за периода 2005—2016 г. показва подобни тенденции. В него се потвърждава, че през този период икономии на енергия играят важна роля за компенсиране на увеличаването на потреблението, дължащо се на ефекта от икономическата активност, начина на живот и демографските фактори. Значимостта на различните фактори и техният мащаб обаче не са еднакви поради различията в методиката и входните данни. По-ниското първично енергопотребление се дължи основно на намаляването на крайното енергопотребление (-85 Mtoe), но подобряването на ефективността и промените в горивния микс при производството на енергия също са имали важно значение (-75 Mtoe). Що се отнася до крайното енергопотребление, ефектът на икономическата активност е довел до увеличение от 58 Mtoe, докато на начина на живот и на демографските фактори се дължат още 32 Mtoe и съответно 25 Mtoe от крайното енергопотребление. Тези увеличения са били компенсирани от много по-големите икономии на енергия между 2005 и 2016 г. (-163 Mtoe), докато

структурните промени и атмосферните условия са довели до допълнително намаление с по 11 Mtoe за всеки от двата фактора.

4.1. Промислен сектор

Крайното енергопотребление в промишлеността в ЕС е намаляло в абсолютни стойности от 332 Mtoe през 2005 г. на 283 Mtoe през 2017 г. (-15 %). Независимо от това, през същия период е отбелязано увеличение на промишленото енергопотребление в някои държави, а именно Унгария (+25 %), Малта (+9 %), Латвия (+7 %), Австрия (+7 %), Белгия, Германия и Полша (с под 5 % във всяка от тях). В сравнение с предходната година, през 2017 г. крайното енергопотребление в промишлеността за целия ЕС се е увеличило с 1,6 %, но промените в държавите членки варират (11 държави членки регистрират спад). Държавите с най-голямо увеличение са Люксембург, Полша, Дания (около +4 %), Финландия и Белгия (+3 %). Обемът на промишленото производство се е увеличил с 9 % между 2014 и 2017 г. (с 3,4 % през 2017 г. спрямо предходната година), но този ръст на икономическата активност намира само частично отражение в изменението на енергопотреблението, което нараства с 2 % през същия период.

По отношение на енергийната интензивност,²⁴ почти всички държави членки са успели да подобрят ефективността на промишлеността си между 2005 и 2017 г., което е довело до общо намаление на енергийната интензивност от 22 % в ЕС. Увеличение на съотношението между крайното енергопотребление и брутната добавена стойност (БДС) на промишления сектор е отбелязано само в Унгария (+24 %), Гърция (+17 %) и Латвия (+9 %). От друга страна, най-големи подобрения (с над 50 %) са регистрирали Румъния, Естония, България и Ирландия. Анализът на развитието в годишен план в сравнение с 2016 г. показва, че през 2017 г. само в Гърция, Латвия, Унгария и Кипър се отбелязва увеличение на енергийната интензивност на промишлеността, докато всички останали държави членки продължават да отчитат подобрение.

4.2. Жилищен сектор

Крайното енергопотребление на жилищния сектор е намаляло с около 9 % — от 310 Mtoe през 2005 г. на 284 Mtoe през 2017 г. Между 2014 и 2017 г. обаче потреблението на енергия се е увеличило със 7 % (при намаление с -0.5 % през 2017 г.). Това увеличение в известна степен се дължи на по-студените атмосферни условия през зимата след изключително топлата зима на 2014 г., предвид обстоятелството, че енергията за отопление на помещения възлиза на около 2/3 от енергопотреблението в жилищния сектор. След корекция за атмосферните условия, потреблението на енергия за отопление остава относително непроменено от 2010 г. насам след известни намаления през предходните години. Броят на отоплителните денградуси през 2017 г. превишава незначително този през 2016 г., докато енергопотреблението реално намалява с 0,5 % в сравнение с предходната година. Въпреки че енергията за охлаждане на помещения има твърде ограничен дял в енергопотреблението, тя нараства бързо в някои държави, като броят на охлаждащите денградуси през 2017 г. е нараснал почти два пъти в сравнение с 2014 г.²⁵

²⁴ Енергопотребление спрямо брутната добавена стойност (БДС).

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P (et al.) (2018), [Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016](#), Научен и политически доклад на Съвместния изследователски център

Изглежда, ефектът на благосъстоянието (проявяващ се наред с другото в увеличение на броя и на средната квадратура на жилищата) и промените в начина на живот (например нарастващото разпространение на нови малки електроуреди) вероятно са допълнителни фактори за последните увеличения на енергопотреблението. По отношение на обществените сгради, като един от основните фактори, обуславящи тенденцията за увеличение на енергопотреблението, се посочва по-високото равнище на енергиен комфорт.²⁶

През 2005—2017 г. в ЕС интензивността на жилищния сектор по отношение на енергопотреблението на глава от населението е намаляла с около 12 % (и с почти 1 % през 2017 г. в сравнение с 2016 г.). Независимо от това развитията варират в различните държави членки. В седем държави е отбелязано влошаване на показателя, като най-силно е увеличението на интензивността в България (+20 %), Литва (+14 %) и Малта (+8 %). От друга страна, най-значително намаление на интензивността е постигнато в Белгия (-26 %), Ирландия (-25 %) и Обединеното кралство (-23 %).

4.3. Сектор на услугите

Секторът на услугите регистрира най-голямо увеличение на енергопотреблението от 2005 до 2017 г. (+4 %). Това увеличение отразява в известна степен силния ръст на икономическата активност — от 2005 до 2017 г. БДС в сектора на услугите тя се е увеличила с около 19 %. Зависимостта между увеличаването на заетостта и енергопотреблението е по-ясно изразена в сектора на услугите, където енергопотреблението отбелязва увеличение през периода на относително висока заетост до 2008 г. и отново през периода след 2014 г. Освен това, при оценяван дял на отоплението на помещения в размер на 45 % от енергопотреблението в сектора на услугите, зимните температури също оказват силно влияние върху изменението на общото енергопотребление на годишна база.

През периода 2005—2015 г. крайната енергийна интензивност в сектора на услугите се е подобрила с 13 %. Най-големи подобрения са отбелязани в Ирландия, Унгария, Словакия, Австрия и Швеция. В сравнение с 2016 г., през 2017 г. енергийната интензивност за ЕС отбелязва допълнително подобрение — енергопотреблението е стабилно, докато БДС в сектора нараства с около 2 %.

4.4. Транспортен сектор

Крайното енергопотребление в транспортния сектор²⁷ на ЕС се е увеличило с 2,5 % от 369 Мтое през 2005 г. на 378 Мтое през 2017 г. През 2017 г. 19 държави членки са увеличили своето потребление на енергия в този сектор в сравнение с нивата от 2005 г.²⁸ Потреблението се е увеличило значително (с над 40 % от 2005 г. насам) в Полша, Румъния, Литва и Малта. От друга страна, то е намаляло с над 10 % в Гърция и Италия.

През периода 2016—2017 г. крайното енергопотребление в транспортния сектор на ЕС е нараснало с 2,5 %, като всички освен три държави членки²⁹ отчитат увеличение. Това

²⁶ Samuel Thomas (2018), цитиран по-горе.

²⁷ Включително тръбопроводния транспорт, за разлика от подхода, възприет в Съобщение на Комисията СОМ(2015) 574 final — причината за тази промяна е, че целите за енергийна ефективност за 2020 г. не изключват тръбопроводния транспорт.

²⁸ Държавите членки следва да се сравняват предпазливо, тъй като крайното енергопотребление се определя въз основа на продадените, а не на използваните горива на територията на дадена държава.

²⁹ Белгия, Италия и Словения.

нарастване продължава възходящата тенденция след 2014 г., като между 2014 и 2017 г. потреблението на енергия в транспортния сектор се е увеличило със 7 %. Делът на автомобилния транспорт в крайното енергопотребление на транспортния сектор е около 81 %, а делът на нефтопродуктите (бензинови и дизелови горива) е далеч по-голям от този на останалите видове енергоносители, използвани в сектора. Делът на авиацията в общото енергопотребление на транспортния сектор се увеличава и достига 14 % през същия период. Държавите с най-голямо увеличение спрямо предходната година са Полша (+16 %), Словакия (+13 %), Хърватия, Малта и Румъния (+8 % във всяка от тях).

Растежът на икономическата активност в транспортния сектор и ниските цени на нефта през този период са основните причини за нарастващото енергопотребление. След три години на спад, икономическата активност в пътническият транспорт се е увеличила с 8,3 % през периода 2012—2016 г. Увеличението с 3,2 % през 2016 г. е най-високият темп на растеж през последните 20 години. Икономическата активност в товарния транспорт също се е увеличила след 2012 г. и към 2016 г. достига ръст от 7,9 %. Независимо от тази възходяща тенденция, броят превозени тонкилометри все още е с 2,4 % под максималната стойност на този показател, регистрирана през 2007 г. В допълнение, претоварването на пътната инфраструктура, особено в големите градове, е довело до допълнително увеличение на енергопотреблението в транспортния сектор.

Докато от една страна съществува силна зависимост между икономическия растеж и търсенето на товарни търговски превози, от друга страна връзката между ръста на БВП и пътническият транспорт е по-сложна и се влияе от редица фактори. Също така се съобщава, че относително по-ниските цени на горивата оказват натиск в посока на увеличаване на търсенето на транспортни горива, а променящите се макроикономически условия оказват влияние върху зависимостта между цените на горивата и търсенето на транспортни услуги в ЕС през целия период след 2000 г. Що се отнася до пренасочването от един към друг вид транспорт на равнището на ЕС, промените в дела на различните видове пътнически транспорт не са оказали съществено въздействие върху енергопотреблението през последните години. Трайният ръст на въздушния транспорт обаче оказва известен натиск в посока на увеличаване. Дяловете на отделните видове товарен транспорт остават в основни линии постоянни във времето.

Ефективността на сегмента на леките автомобили отбелязва подобрене във времето, като нарастващият брой нови регистрации способства за увеличаване на икономииите на горива за автопарка като цяло. През последните години обаче се наблюдава особено висок ръст на регистрациите в сегмента на автомобилите с повишена проходимост (SUV). В сравнение с останалите видове автомобили, SUV се характеризират с голяма челна площ и високи коефициенти на съпротивление, което оказва негативно влияние върху разхода на гориво. Според JATO³⁰, делът на SUV от всички леки автомобили, продадени в Европа, е нараснал от 8 % през 2007 г. на 26 % през 2016 г. Освен това, според LMC³¹ тази силна възходяща тенденция вероятно ще продължи, като се очаква

³⁰ Munoz, F., (2018), *The global domination of SUVs continues in 2017 („SUV продължават да доминират в глобален мащаб през 2017 г.“)*.

³¹ LMC (2018), *Automotive sales, production, powertrain forecasting („Прогнозиране на автомобилната промишленост — продажби, производство и силови агрегати“)*.

през 2020 г. делът на SUV в продажбите на леки автомобили в Европа да достигне 34 %.

5. Актуално състояние на транспонирането на ДЕЕ

В тясно сътрудничество с държавите членки Комисията продължава да наблюдава транспонирането и прилагането на ДЕЕ.

През 2018 г. Комисията продължи структурирания диалог (искания на информация в рамките на системата EU Pilot), започнат с държавите членки през предходната година, за да се увери, че всички задължения и изисквания по ДЕЕ са правилно отразени в националното законодателство и политика. След като оцени информацията, получена в отговор на исканията по системата EU Pilot, Комисията изпрати официални уведомителни писма до всички държави членки, с които поиска допълнителни разяснения по оставащите нерешени въпроси.

По отношение на задължението за докладване пред Комисията, всички национални планове за действие за енергийна ефективност, които следваше да бъдат представени до края на април 2017 г., бяха изпратени, макар и със значителни закъснения за някои от тях. Общо 10 държави членки включиха актуализации на своите цели или предвиждания за 2020 г. в съответните НПДЕЕ от 2017 г. Така актуализираните цели показаха, че се увеличава разликата между сбора на очакваните приноси и целта на ЕС. НПДЕЕ съдържат подробна информация относно политиките в областта на енергийната ефективност и мерките, планирани от държавите членки през следващия тригодишен период, за постигане на националните цели за енергийна ефективност. Обобщение и оценка на новите мерки и на използването на различни инструменти (регулаторни, финансови, данъчни и схеми със задължения за енергийна ефективност) са представени в доклад на JRC.³² Докладът съдържа също така анализ на изпълнението на мерките за енергийна ефективност в различните сектори (жилищен, промишлен, транспортен, селскостопански и публичен), както и оценка на икономии на енергия, които следва да бъдат постигнати чрез основните политически инициативи и програми.

Както изисква член 24 от ДЕЕ, всички годишни доклади на държавите членки за 2018 г. бяха представени през 2018 г. Все още има място обаче за подобрения по отношение на сроковете за представяне, както и на качеството и пълнотата на предоставената информация. JRC извърши анализ на годишните доклади през 2018 г.³³

5.1. Напредък по член 7 (задължение за икономии на енергия)

В съответствие с член 7, държавите членки докладваха постигнатите икономии през периода 2014—2016 г., които на равнището на ЕС възлизат на 54 547 ktoe на кумулативна база. Това представлява около 24 % от сбора на всички кумулативни икономии на енергия, необходими до края на 2020 г., и е около 10 % над разчетния размер на икономии за 2014—2016 г. при допускане, че изискваните икономии се реализират линейно. Независимо че сборът на икономии на енергия на равнището на

³² Economidou, M., Labanca, N. (и сътр.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive \(„Оценка на вторите национални планове за действие за енергийна ефективност съгласно Директивата за енергийна ефективност“\)](#) — научен доклад на JRC в подкрепа на политиките.

³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (и сътр.) (2019), [Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive \(„Анализ на годишните доклади за 2018 г. по Директивата за енергийна ефективност“\)](#) — технически доклади на JRC.

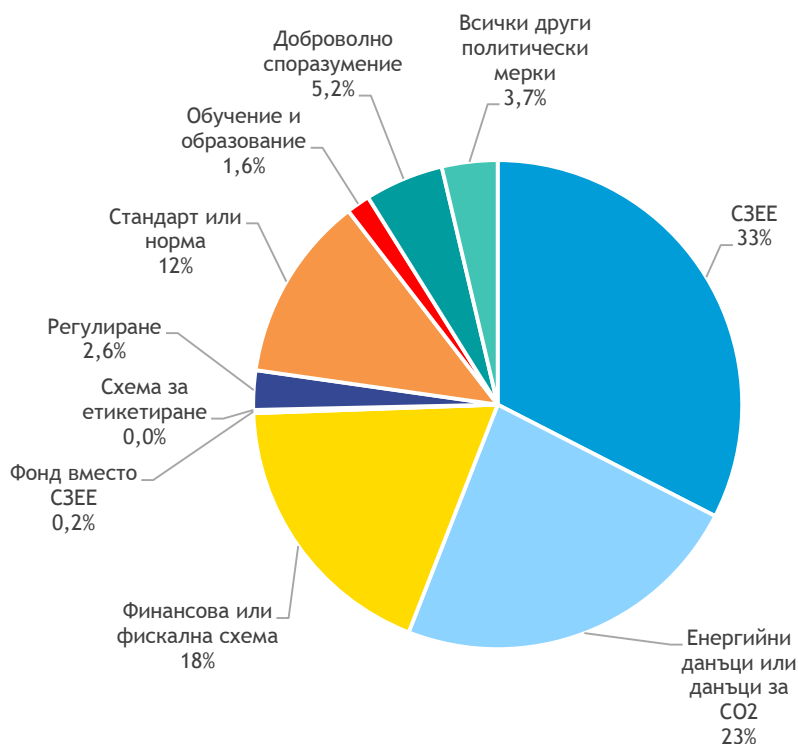
ЕС показва по-голямо количество икономии през 2016 г., напредъкът по член 7 трябва да бъде разглеждан на национално равнище — всяка държава членка следва да изпълни своите задължения за икономии на енергия до края на 2020 г.

Анализът показва, че няколко държави членки изостават по отношение на икономиите, постигнати през 2016 г., като България, Хърватия, Кипър, Чешката република, Гърция, Латвия, Люксембург и Португалия са реализирали под 60 % от необходимите за 2016 г. икономии. Франция, Унгария, Италия, Литва и Испания са реализирали над 80 %, но също не достигат необходимите за 2016 г. количества. От друга страна Австрия, Белгия, Дания, Естония, Финландия, Германия, Ирландия, Малта, Нидерландия, Полша, Румъния, Словакия, Словения, Швеция и Обединеното кралство постигат или надхвърлят необходимите икономии на енергия за периода 2014—2016 г.

Девет държави³⁴ съобщиха в последните си доклади, че са въвели нови политически мерки. Освен това, някои държави актуализираха разчетните стойности на очакваните или реализираните икономии за 2014 и 2015 г. в сравнение с тези, заложи в съобщените по-рано политически мерки.

По-голямата част (около една трета) от икономиите на енергия са постигнати чрез схеми за задължения за енергийна ефективност, 23 % — чрез данъци върху енергията или CO₂, а 18 % се дължат на финансови схеми или фискални мерки. Само малка част от икономиите на енергия са реализирани благодарение на схеми за етикетиране и национални фондове.

Фигура 5. Разпределение на кумулативните икономии на енергия през 2014—2016 г. по видове политически мерки

³⁴ България, Кипър, Естония, Гърция, Унгария, Италия, Латвия, Португалия и Испания.

Източник: Собствени изчисления въз основа на националните годишни доклади за 2018 г.

Над две трети от постигнатите икономии (68 %) се дължат на хоризонтални мерки, насочени към различни сектори, включително сградите. Останалите икономии на енергия са постигнати благодарение на мерки, насочени към домакинствата (12 %) и транспорта (9 %), следвани от промишлеността (6 %) и сектора на услугите (2 %). Останаха неизяснени секторите за 3 % от докладваните икономии.

5.2. Напредък по член 5 (ролята на образец на сградите, използвани от публични органи)

Седем държави членки не представиха в годишните доклади за 2018 г. актуализирани данни съгласно член 5, а тринадесет държави членки не изпълниха това задължение за докладване през предходната година. От всички тях, Швеция, Финландия, Белгия, Гърция, Румъния и Малта не са уведомявали Комисията за своите постижения през последните две години.

От всички държави членки, избрали стандартния подход,³⁵ шест са постигнали своите годишни цели по отношение на санираната застроена площ. Това са: Естония, Испания, Италия, Литва, Латвия, Люксембург и Словения. Шест от държавите членки, които прилагат алтернативния подход, са постигнали своите годишни цели за икономии на енергия. Това са Чешката република, Франция, Хърватия, Ирландия, Нидерландия и Полша. Едновременно с това, седем държави представиха съответни данни, които показват, че те са изпълнили своите кумулативни цели по член 5 за периода 2014—2017 г. Това са Кипър, Германия, Ирландия, Хърватия, Финландия, Полша и Обединеното кралство.

6. Заключение

Данните за 2017 г. показват непрекъснато нарастване на енергопотреблението от 2014 г. насам. Увеличенията през трите години до 2017 г. изместиха енергопотреблението малко над линейната траектория към целите за 2020 г. Въпреки че зимите на 2015 и 2016 г. бяха по-студени от тази през 2014 г., което доведе до използването на повече енергия за отопление на помещения, ясно е, че ефектите от атмосферните условия не са единственият фактор, обуславящ последните увеличения. Икономическият растеж, нарастващото благосъстояние и промените в начина на живот също увеличават потреблението на енергия. Въпреки че мерките за енергийна ефективност до голяма степен компенсират тези ефекти в миналото, поради изоставането в прилагането на някои политики и по-малкото нови усилия, постигнатите икономии бяха недостатъчни за намаляване на енергопотреблението.

Двете различни методики за декомпозиционен анализ, разгледани в настоящия доклад, потвърждават, че енергийната ефективност е основен фактор за подобренията в енергийната интензивност в различните сектори. До неотдавна те бяха достатъчни, за да неутрализират нарастването на потреблението на енергия, дължащо се на

³⁵ Член 5 задължава държавите членки всяка година да санират 3 % от разгънатата застроена площ на отопляваните или охлаждаемите сгради над 250 m², притежавани и ползвани от централна администрация, които не отговарят на минималните изисквания за енергийна ефективност, с оглед на това да постигнат поне минималните изисквания за енергийните характеристики (стандартен подход), или да постигнат еквивалентни икономии на енергия, като предприемат други разходно ефективни мерки (алтернативен подход).

икономическата активност, по-високите стандарти за комфорт при отоплението и охлаждането и промените в поведението и начина на живот. В последните години обаче количеството на постигнатите икономии изглежда е намаляло, докато положителните ефекти на икономическата активност са се увеличили.

В тези условия става ясно, че е необходимо да бъдат увеличени усилията не само за постигането на целите за 2020 г., а и за създаването на правилна основа за следващото десетилетие, когато ще е нужно още по-високо равнище на амбиция. Допълнителните усилия за повишаване на енергийната ефективност могат също така да донесат съпътстващи ползи, като например по-ниски сметки за енергия, по-добро здраве (чрез подобряване на качеството на въздуха), повече комфорт и по-малко енергийна бедност.

Създадената от Европейската комисия специализирана работна група прие, че е необходимо да се преодолеят недостатъците в работата по постигане на целите на ЕС за 2020 г. Набелязан беше комплекс от решения, които определят пътя напред. На първо място, необходимо е да се гарантира цялостното прилагане на съществуващото законодателство предвид установените закъснения в транспонирането и прилагането както на Директивата за енергийната ефективност, така и на Директивата за енергийните характеристики на сградите. Това включва цялостното постигане на задължителните икономии на енергия по член 7 и изпълнението на изискването за извършване на редовни инспекции по членове 14 и 15 от ДЕХС. Освен това е важно да се използват оставащите възможности за финансиране от Европейските структурни и инвестиционни фондове и да се прилагат допълнителни мерки на национално равнище.

Европейската комисия засили обмена на информация и добри практики и започна процес за укрепване на наблюдението на пазара, осъществявано от държавите членки по отношение на изискванията за ефективност на продуктите. Тя също възнамерява да подпомогне държавите членки в изграждането на капацитет за насърчаване на санирането на сгради в публичния сектор, включително чрез използването на договори за енергийни услуги. Няколко мерки, които бяха приети неотдавна или са в процес на приемане, следва да доведат до постигането на допълнителни икономии на енергия в малко по-дълъг времеви хоризонт след 2020 г. Тези мерки включват правно обвързващите национални цели в областта на климата през 2021—2030 г. за сектори като транспорт и сгради, които не са обхванати от Схемата на ЕС за търговия с емисии, приетите неотдавна по-строги норми за емисиите на CO₂ за лекотоварните автомобили след 2020 г., заедно с усъвършенствана система за мониторинг, емисионните норми за CO₂ за новите камиони, законодателния пакет от нови стандарти за енергийните характеристики и етикетването на продуктите, и укрепването на член 7 в преработената ДЕЕ. Обстоятелството, че преработената ДЕХС обхваща по-добре цифровото измерение, ще способства за внедряването на ИКТ и на интелигентни технологии, които се очаква да имат важна роля за подобряването на енергийните характеристики на сградите и за намаляване на тяхното енергопотребление през следващите години. Усъвършенстваните механизми за координация и коригиране по Регламента относно управлението на Енергийния съюз³⁶ следва също да помогнат за връщането на ЕС в правилната посока в случай на недостатъчна амбиция и напредък през периода след 2020 г.

Комисията ще продължи да следи напредъка на държавите членки към постигането на техните индикативни национални цели за енергийна ефективност за 2020 г. и

³⁶ COM(2016) 759 final.

прилагането от тяхна страна на ДЕЕ. Тя също така ще докладва постигнатия напредък пред специализираната работна група през лятото на 2019 г., когато предварителните данни за 2018 г. ще бъдат налични за оценка.

Комисията приканва също така Европейския парламент и Съвета да изразят становище относно настоящата оценка.

Таблица 1: Общ преглед на показателите

ДЧ	Тенденция към целта за 2020 г.		Краткосрочна тенденция		Енергийна интензивност (ЕИ) на цялата икономика	Промишленост	Жилища	
	Тенденция към целта за 2020 г.: ПЕП 2005—2017 г. спрямо ПЕП 2005—2020 г.	Тенденция към целта за 2020 г.: КЕП 2005—2017 г. спрямо КЕП 2005—2020 г.	Изменение на ПЕП 2017 г. спрямо ПЕП 2016 г. [%]	Изменение на КЕП 2017 г. спрямо КЕП 2016 г. [%]	Средногодишно изменение на ЕИ на ПЕП през 2005—2017 г. [%]	Средногодишно изменение на ЕИ на КЕП в промишлеността през 2005—2017 г. [%]	Средногодишно изменение на КЕП в жилищния сектор на глава с корекция за климата 2005—2016 г. [%]	Средногодишно изменение на КЕП в жилищния сектор на глава с корекция за климата 2005—2016 г. [%]
EC-28	-	-	0.9%	1.2%	-2.0%	-2.0%	-0.5%	-1.2%
BE	-	-	-0.3%	-1.2%	-1.7%	-0.7%	-2.4%	-1.6%
BG	-	-	3.7%	2.5%	-2.8%	-5.2%	2.3%	0.4%
CZ	+	+	0.1%	2.7%	-3.0%	-4.6%	1.1%	0.0%
DK	-	+	2.1%	1.3%	-1.8%	-1.8%	0.1%	-0.5%
DE	-	-	0.2%	0.9%	-2.0%	-1.6%	-0.4%	-0.8%
EE	+	-	-4.2%	1.3%	-1.5%	-6.0%	1.2%	0.0%
IE	-	+	-1.4%	1.5%	-4.2%	-5.0%	-2.6%	-3.1%
EL	+	+	1.2%	0.3%	-0.2%	1.8%	-0.5%	-0.9%
ES	-	+	5.4%	2.3%	-1.5%	-2.4%	1.2%	-1.2%
FR	-	-	-0.3%	0.2%	-1.7%	-1.4%	-0.6%	-1.8%
HR	+	+	3.5%	4.3%	-1.4%	-1.6%	0.4%	-0.9%
IT	+	+	0.7%	-0.6%	-1.3%	-2.7%	1.0%	-0.3%
CY	-	+	4.4%	5.6%	-1.1%	0.7%	2.0%	-1.9%
LV	+	+	4.0%	5.1%	-2.1%	1.4%	-0.6%	-1.5%
LT	+	-	2.0%	5.1%	-5.0%	-2.0%	1.7%	-0.8%
LU	+	+	3.5%	3.6%	-3.0%	-1.0%	-2.1%	-3.8%
HU	+	-	3.1%	3.9%	-1.6%	2.0%	0.2%	-0.3%
MT	+	-	12.9%	6.8%	-4.5%	0.0%	13.4%	0.0%
NL	-	+	-0.4%	0.9%	-2.1%	-1.3%	-1.1%	-1.8%
AT	-	-	2.7%	2.1%	-1.1%	-0.3%	1.1%	0.4%
PL	-	-	4.5%	7.0%	-2.7%	-3.8%	1.0%	-0.5%
PT	+	+	4.7%	2.3%	-0.7%	-1.1%	-0.2%	-1.7%
RO	+	+	5.7%	4.4%	-4.3%	-5.9%	1.1%	-0.8%
SI	+	+	1.5%	-0.3%	-1.9%	-3.1%	0.9%	0.1%
SK	+	-	5.1%	7.2%	-3.9%	-4.9%	-1.0%	-1.8%
FI	+	+	-1.2%	0.1%	-1.9%	-0.5%	0.0%	-0.7%
SE	-	-	-1.6%	0.6%	-2.6%	-1.1%	-0.5%	-1.0%
UK	+	+	-1.6%	-0.8%	-3.1%	-2.5%	-2.2%	-2.2%
Източник и дата на извличане	Евростат 01/2019	Евростат 01/2019	Евростат 01/2019	Евростат 01/2019	Евростат 01/2019	Евростат 01/2019	JRC и Евростат 08/2018	Odyssee 11/2018

* Знакът „+“ се използва, ако между 2005 и 2017 г. държавите членки са понижали първичното и крайното си енергопотребление с по-висок темп от този, който би бил необходим през периода 2005—2020 г., за да постигнат целите си за първичното и крайното енергопотребление до 2020 г. Знакът „-“ се използва за останалите случаи. КЕП — крайно енергопотребление, ПЕП — първично енергопотребление.

Таблица 2: Общ преглед на показателите

ДЧ	Услуги	Транспорт			Производство на енергия	
	Средно изменение на ЕИ на КЕП в сектора на услугите през 2005—2017 г. [%]	Средно изменение на КЕП в транспорта през 2005—2017 г. [%]	Изменение на влаковете, междуградските автобуси, градските автобуси и тролейбусите за пътнически транспорт през 2016 г. спрямо 2005 г. [%]	Изменение на дела на железопътния и на вътрешния воден транспорт в превоза на товари през 2016 г. спрямо 2005 г. [%]	Средногодишно изменение на производството на топлинна енергия от централи за комбинирано производство през 2005—2016 г. [%]	Средногодишно изменение на съотношението „производство от преобразуване/вложено гориво“ в ТЕЦ през 2005—2016 г. [%]
EC-28	● -1.0%	● 0.2%	● 0.3%	● -0.1%	● -1.0%	● 0.2%
BE	● -0.2%	● 0.5%	● -1.8%	● 0.0%	● 6.8%	● 0.7%
BG	● -0.8%	● 1.9%	● -11.6%	● 8.5%	● 0.6%	● 0.4%
CZ	● -2.0%	● 1.2%	● 2.9%	● -4.4%	● -0.8%	● 0.4%
DK	● -1.4%	● -0.1%	● -2.2%	● 1.9%	● -1.7%	● 1.3%
DE	● -0.8%	● 0.6%	● 0.1%	● -2.4%	● -1.0%	● 0.5%
EE	● -0.2%	● 1.0%	● -2.9%	● -37.0%	● 2.6%	● 0.0%
IE	● -5.2%	● 0.1%	● 2.3%	● -1.0%	● 0.0%	● 0.9%
EL	● 1.4%	● -1.3%	● -3.6%	● -1.4%	● 1.3%	● 1.4%
ES	● -0.1%	● -0.7%	● 0.6%	● 0.1%	● 0.0%	● -0.9%
FR	● -0.3%	● 0.3%	● 2.8%	● -0.4%	● -6.1%	● -0.1%
HR	● -0.2%	● 1.7%	● -1.0%	● 2.7%	● -0.8%	● 0.5%
IT	● 0.2%	● -1.3%	● -0.1%	● 4.2%	● 1.2%	● 0.6%
CY	● 1.1%	● 0.2%	● -2.2%	● 0.0%	● 0.0%	● 1.0%
LV	● -1.7%	● 1.4%	● -7.8%	● -2.2%	● 3.1%	● -0.3%
LT	● -1.4%	● 3.5%	● -0.1%	● 5.0%	● -4.1%	● 8.0%
LU	● -0.5%	● -0.7%	● 2.4%	● -16.0%	● -2.5%	● 1.0%
HU	● -5.0%	● 1.0%	● -4.3%	● 0.8%	● -6.6%	● -0.5%
MT	Липсват данни	● 2.9%	● -2.3%	Липсват данни	● 0.0%	● 1.5%
NL	● -1.8%	● -0.2%	● 2.3%	● 1.6%	● -0.7%	● -0.1%
AT	● -3.4%	● 0.3%	● 1.4%	● -3.0%	● 2.8%	● 1.0%
PL	● -1.8%	● 5.1%	● -9.2%	● -8.6%	● -1.5%	● 0.1%
PT	● -1.9%	● -0.1%	● 0.3%	● 5.1%	● 4.6%	● -0.1%
RO	● -1.4%	● 3.6%	● -5.2%	● 16.3%	● -4.3%	● -0.5%
SI	● -0.9%	● 2.3%	● -0.6%	● 2.6%	● 0.2%	● 0.9%
SK	● -3.5%	● 1.8%	● -4.3%	● -7.3%	● 0.1%	● 0.2%
FI	● 0.2%	● 0.4%	● 2.4%	● 1.8%	● -0.7%	● 0.0%
SE	● -2.9%	● 0.6%	● 2.3%	● -3.0%	● 2.2%	● 0.7%
UK	● -1.8%	● -0.3%	● 2.2%	● -2.7%	● 0.0%	● 0.5%
Източник и дата на извличане	Евростат 01/2019	Евростат 01/2019	DG MOVE Pocketbook 2018	DG MOVE Pocketbook 2018	Евростат 08/2018	Евростат 08/2018

Таблица 3: Общ преглед на докладваните икономии на енергия за 2016 г. съгласно член 7 (в хил. т н.е., ktoe)

	2016 г.			Напредък към постигането на целта			
	Нови икономии	Общо икономии за годината	Кумулативни икономии за периода 2014—2016 г.	Общо кумулативни икономии, необходими до 2020 г. (обща цел)	Напредък към общата цел за кумулативни икономии до 2020 г.	Разчетни годишни икономии, необходими за 2014—2016 г.	2014—2016 г. спрямо разчетните годишни икономии
Австрия	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Белгия	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
България	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Хърватия	15	Липсват данни	62	1 296	5 %	278	22 %
Кипър	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Чешка република	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Дания	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Естония	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Финландия	562	Липсват данни	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Франция	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Германия	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Гърция	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Унгария	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Ирландия	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Италия	Липсват данни	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Латвия	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Литва	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Люксембург	Липсват данни	14	24	515	5 %	110	22 %
Малта	Липсват данни	8	16	67	24 %	14	112 %
Нидерландия	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Полша	Липсват данни	Липсват данни	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Португалия	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
Румъния	Липсват данни	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Словакия	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Словения	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Испания	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Швеция	Липсват данни	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
Обединено кралство	Липсват данни	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
Общо	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Източник: Информация, докладвана от държавите членки и при необходимост допълнена от изчисленията и приближенията на Комисията.